

RŪKĒŠANĀS

ČETRREIZ PA DUCIM

Antra

Piecdesmit rūki un pils – o, tas sader labi! Tad viss kārtībā. Lielie rūki Valtenbergu pili rītos sagaida mazos, un tad visi rūķējas uz nebēdu cauru dienu, gandrīz līdz vakaram, kad mazajiem galvas nokaras kā pīpenes dienvidū un meklē kādu stiprāku plecu, kur pasnaust, bet lielie atviegloti nopūšas, ieiet sevī un atkal kļūst par Zani, Agritu, Ilzi, Lailu un Ingu. Pašlaik rūķu tupelītes atpūtina nojukušos pirkstgaliņus, lai rītā tie atkal smaili sagaidītu katru savu kājeli, naktspodīni (dienpodīni) tukši un pieneņu pļava klusa.

Snip, snap, snurre – divi Galvenie drusku pārvēršas par AGRITU un INGU.

* Mums katra dieniņa citāda. Te ir Saulītes, te Maizītes diena. Mums apsolīts rādīt, kā Maize top, kā krāsni laiž, kā cepas. Pēcpusdienā nāk tautas daiļamata meistari, tad būs runa par Grožiem, vienudien ejam ciemos uz īstajām Rūķu mājām, kur dzīvo Alpu ģimene, ļoti strādīgi cilvēki ar bērniem. Trešdien visi pārgājienā, tā būs Raibā diena. Pēdējā būs Baltā diena, sāksim ar pieniņu, ar ko visi esam izauguši. Tad vēl būs etnogrāfiskas kristības, kopā ar «Skandiniekiem» – kristīs mazu

Mazsalacas meitenīti, skolotāju Dreimaņu mazmeitiņu.

- * Katram bērnam ir nozīmīte, viņiem bezgala patīk. Ja labi veiksies, katrs bērniņš saņems mazu piemiņas zīmīti no «Rūķiem». Te ir rūķu piedzīvojumu attēlojums, re, pirmā dienā mākonītis.
- * Šodien tapa pieneņu pļava, mācījāmies dziesmiņas. Re, kur akmens tētis un akmens mamma, meklējām un atradām akmens bērniņus.
- * Šos te darbarīkus mums taisīja viens krietns meistars Mazsalacā. Atsaucība ir tāda, ka to nemaz nevar izsacīt. Nav tādas lietas, ko mēs nevarētu realizēt, arī tik īsā laikā. Katrai dieniņai mēs meklējam sev palīgus.
- * Atgriezies skolā pēc gadiem, gribējās. Nu griežam polku, dejojām latviskas dejas, tas man ir mīļdarbs.
- * Es esmu sākumskolas skolotāja. Kam lielāks prieks: tev par bērniem vai viņiem par tevi? Abējādi. Mums ir prieks vienam par otru.
- * Agrita: Inga ir brīnišķīga skolotāja! Es domāju, ka mazajās klasēs ir viens kritērijs: vai skolotājam ir viens pieķēries priekšā, viens pakaļā un trešais vēl gandrīz vai rokas ap kaklu aplīcis. Ja ne, tad varbūt kaut kas nav...

- * Inga: Es šodien tik drausmīgi piekusu, un tad nāk garām divi rūķīši un met ar rociņu: skolotāj, rītā mēs būsim! Un tad tā labi.
- * Snip, snap, snurre – viņas atkal ir Lielie rūķi. Galvenie.

IEVIRZĒS

Atmini manu mīklu: kas visgaršīgākais? Nu kā tad – tas, ko pats tikko uzmeistarojis. Nodarbība beidzās ar degustāciju. Latviskās virtuves ievirzes šisnedēļas gardumi todien sākās ne jau kādām pārmērībām, ak nē, tās bija vienkārši sviesta maizītes utt., bet t – i – k fantastiski sakārtotas un apetītīgas! Kanādas, Rīgas un Mazsalacas mestariņu gudrajā vadībā tapušas.

Kas tur vēl bija, «Atbalss» eksperti nemanīja, jo tika mīļi pacienāti un tinās vien projām, jo – ej nu sazini, varbūt citās ievirzēs kaut ko vēl garšīgāku dala!

MAZSALACĀ TIKAI KLAUSĪŠOS

Antra

ILMĀRS DZENIS ar kundzi SILVIJU un viņas māsu rīdzinieci Vairu.

Ilmārs: Numur 1 – man ļoti patīk Mazsalacas gaiss, vienkārši brīnišķīgs. Pēc Rīgas tas ir pasakaini.

Silvija: Te būtu tik labi dzīvot, klusu un mierīgi.

* Kas palīka prātā no pilsētas, no vadopa stāstītā?

I: Nosaukums. «Bode»! Un slimnīca, kur dabū šprici pret ērci.

S: Es tagad zinu, kur Mazsalacā ir kūciņu veikals! Man tā vajība piemīt...

V: Man tik lielā sakoptība, kas visapkārt. Pa ielām, kur staigā, tur viss ar grābekli sagrābts...Varbūt tā bija pieteikts katram iedzīvotājam?

* Kādi ir jūsu Ilsvasaras plāni un projekti ārpus 3x3?

S: Mans un mūsu visu Lielais projekts bija Dziesmu svētki.

I: Arī man pirmais, protams, Dziesmu svētki. Pavadu sieviņu. Otrs: ir doma izdot manu dziesmu grāmatu – rudenī. Nodevu izdevniecībā «Elpa», un mēs gribam to dabūt gatavu oktobra vidū. Gan notis, gan teksti – vārdi – akordi – bildes – vārdu sakot, visas manas rakstītās un nerakstītās dziesmas, kuras jau ir sarakstījuši kasetēs, kur arī minēts «nezināms». Nu vairs nebūs nezinašs.

Atpūtīsimies šeit, tad mums vēl četras dienas, un plivināsimies atpakaļ.

* Vai tagad dziedāt iznāks?

I: Viena uzstāšanās bija nupat nesen, kad palīdzēju «Emburgas zēniem» Zvejnieku svētkos Lielupē, tad mēs pamatīgi nodziedājāmie, līdz trijiem rītā, bet desmitos jau bija jābūt autobusā uz Mazsalacu. Šeit gan tikai klausīšos!

KRIKUM

😊 Iepazīšanās pasākumā ekoloģijas ievirzes vadītāja Anna Āze tika pie jauna uzvārda – Anna Žigure. Kāpēc tā? Viss ir ļoti likumsakarīgi, jo Anna dzīvo un strādā Balvu rajona Žiguros.

😊 Pēc pagājušās nakts nīkšanas mazās skolas iemītniekiem miegs bija tik ciešs, ka "Vilki" viņus nevarēja uzmodināt pat ar taures skaņām. Rīt no rīta tiek solīta "Vilkus" bungu rīboņa. Varbūt bungu skaņas palīdzēs neaizmirst par brokastīm, jo šorīt arī ēdnicā daudzi šķīvjī savus saimniekus tā arī nesagaidīja?...

😊 Nīkšanā danči "Trejdeviņi" nācās beigt vien tādēļ, ka dancotāji prata skaitīt tikai līdz trīs, jo skaitīšana līdz divi izrādījās par grūtu.

PATI SAVAS MEŽĢĪNES "KALĒJA"

Lāsma

Vakar pēc pusdienām ikviens interesents varēja ielūkoties pēcpusdienas ievirzē "Knipelēšana", kuru vadīja Dagmāra Pribergā.

Es tur biju vienīgi savas ziņkāres dēļ. Tas bija patiešām vienreizēji. Es nekad nebūtu domājusi, ka pati savām rokām spēšu izveidot mežģīni.

Knipelēšana interesēja ļoti daudzus, tāpēc pirmajās desmit minūtēs mums vajadzēja iekārtot darbavietas, kuru trūka. Nodarbība arī nesākās kā parasti – ar

iepazīšanos, bet to mēs iespējam darba gaitā.

Nākošajās desmit minūtēs tapa tas vienreizējais – pats pamats mežģīnei. Tad to apstrādājām, lai vēlāk varētu izmantot kā paraudziņu.

Knipelēšana ir liela māksla. Man ir liels prieks, ka mēs to varam iemācīties šajā nometnē. Tāpēc es gribētu teikt lielu paldies lektorei Dagmārai Pribergai un vēl lielāku paldies nometnes vadītājam – Inesei Bērziņai.

DEJO, JA GRIBI BŪT VESELS!

Līga

Vakar priekšpusdienā sākās ievirzes "Veselības mācība" nodarbības. Tās vadīja skolotāja Aira Jākobsons no Viļķenes. Nodarbības sākumā mēs iepazīnāties ļoti savādā veidā – katram bija jāiepazīstas ar vissvešāko cilvēku grupā un jāpastāsta par to. Tas palīdzēja vieglāk saprasties pašu starpā. Vēl mēs zīmējām savu mīļāko nodarbošanos skolā, mājās, brīvajā laikā

un arī – ko gribētu darīt sapņos. Darbus izlikām apskatei pie kabineta sienas. Uzzinājām arī to, ka ir dažādi veselības veidi un viens no tās pamatiem ir labsajūta.

Visinteresantākā nodarbe bija dejošana. Mēs izgājām gaiteni un mācījāmie kanādiešu "Iepazīšanās deju". Domāju, ka "Veselības mācība" patika visiem.

GAIDĪTI

CILVĒKI KĻŪST ATVĒRTĀKI

Antra

LĪGA RUPERTE pirms 26 gadiem aizsāka 3x3 kustību ASV.

– Man liekas, pagaidām lieliski. Tāds labs noskaņojums. Ar tik lielu dalībnieku skaitu viss tik gludi! Par visu ir gādāts ar tādu rūpību, milzīgs skaits cilvēku, un katrs zina, kas jādara... Liekas, ka visi mūs uzņem ar mīlestību. Pirmais: jau kaut kur pie Valmieras 3x3 zīme mūs apsveica, tad Mazsalacā. Esmu vadījusi ģimeņu

seminārus visās 3x3 nometnēs Latvijā un redzējusi, kā cilvēki kļūst atvērtāki. Mēs tagad esam daudz vairāk viens pie otra pieraduši, un latviešos vairs nav tās milzīgās atšķirtības sajūtas. Es jūtu, ka mēs tagad esam viena saime. Pirmajā nometnē bija daudz grūtāk, cilvēki nezināja, ko par mums domāt, un bija stipri formāli, kautrīgi. Es domāju, ka tagad ies vieglāk.

Re, no blūka jau kaut kas dzimst!